

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quis ille sit? Caput I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

dium me transire. Si ego morior, non gaudebit hac concessione meus hæres, quia concessio Precarii est personalis. a

6. Ajo Secundò, Morte concedentis non finiri Precarium concessum absolvè, nisi hæres, seu b successor defuncti revocet, quia per solam mortem non fit revocatio Concessio-

nis.
7. Ajo Tertiò, si tamen concedens sic e-
stis, f. de dixit: *Concedo ad meum beneplacitum, seu:*
Precario, *quandiu voluerò, tuac probabiliter finiri Pre-*
carium morte Concedentis, nam cum mor-
tus, nec habeat placitum, nec beneplacitum,
nec voluntatem, jam remaneret sine placito,
& sine voluntate Precarium, quod non vi-
detur voluisse concedens, quia concessisse
videtur, donec durat ejus beneplacitum.

FINIS TRACTATUS SEPTIMI.

TRACTATVS VIII.

DE

CONTRACTV
SOCIETATIS.

CAPUT I.

Quid sit Contractus Societatis, ejusque Conditions.

Premittendum est, Societatem esse duplicit. f Altera est omnium bonorum, cum scilicet duo, vel plures coèunt Societatem, sive pro tota vita, sive pro determinato tempore, ita ut omnia ipsorum bona omnibus sint communia. In qua, nisi aliud explicetur, intelligitur communicatio bonorum presentium, & futurorum, quæ durante Societate acquirentur; sive acquirantur Donatione, sive Hæreditate, sive Legato, sive Peccilio Castrensi, vel quasi, quæ omnia dissoluta Societate (de qua dissolutione infra c. 10.) dividenda sunt æqualiter in Socios, vel ejus Hæredes, nisi aliquid sit, ob rationabilem causam, expressum de inæqualitate portionū:

8. Ajo Quartò, si concessit in hunc modum: *Donec revocavero, vel, dum non revoca-*
vero, non finiri Precarium morte ipsius con-
cedentis, quia non fuit posita ejus revocatio,
nec amplius à mortuo ponit potest. Quare,
ut tunc Precarium finem habeat, ponenda
erit revocatio ab hærede defuncti.

9. Dixi num. septimo (*probabiliter*) nam alii non d minus probabilitate putant, sub d *Castrop* neutra ex his formulis, dictis num. septimo, Tr. 3. d. 4. & octavo finiri concessionem, seu gratiam, p. 16. §. 5. morte concedentis; quia, in communione n. 5. quendi modo, illa clausula (*ad beneplacitum*) æquivaler illi (*donec revocavero*) quam do-
ctrinam ego supra e libens excepti, & explicui

^{c Supra}
lib. 5. de
Pœnit. c. 4
§. 1. à n. 5.

Hæc Societas justè potest iniri, etiam si aliquis ex Sociis plura bona habeat, quam alter. Primo, quia forte poterit habere etiam, & hic, decursu temporis majora bona. Secundo, quia liberè, qui plura habet, vult communicare cum Socio minus habente.

2. Altera Societas est circa aliquam negotiationem, vel circa bona aliqua particularia. Hæc autem duplice contrahi modo potest. Primo, sic: *Contractimus Societatem.* In quo modo non additur illud, *orationem bonorum,* nec determinatur peculiaris materia: In hac ergo ratione contrahendi; Societas non intelligitur contracta, nisi ad omnes contractus onerosos, qui etiam comprehendunt locationes propriæ operæ, non verò comprehen-
ditur Legatum, vel Donatio, ut nec ea, quæ g. L. Coer. alicui ex Sociis debebantur contractu onero- *cum ali-*
so. De hac Societate agitur in Jure. g Sed quib. se-
certè hodie hic Societatis modus non est usu *quentib.* ^c *receptus, nam nostra arte accurate explicari pro Soci-*

LIII 2 solet

Soleat materia negotiationis, & particularia bona. Secundò igitur contrahitur Societas in prædicta particulari materia, seu negotiatione, & de hac, cum sit frequentissimo usu recepta, hic nos acturi pluribus sumus.

a Colligi-
tur hac
descriptio
ex li. 1.
Pro Socio.

3. Est ergo Societas, de qua loquimur, a Contractus, seu conventio duorum, vel plurium habilium suam pecuniam, operam, industriam, ex tunc ad commune lucrum. itemq; ad commune dimum, si forte illud occurrat.

Dixi habilium, nam multi non possunt inire Societatem, iij nimis Primo, qui rationis compotes non sunt. Secundò, ii, qui facultatem non habent disponendi ad suum libitum, de rebus, quæ conferant ad Societatem; cujus generis sunt Religiosi, servi, pupilli, & minor absque Curatoris, vel Tutoris licentia. Denique filii familias de bonis non Castrensis, vel quasi, seu alias sibi non liberis. Tertiò, Medicus cum Infirmo, durante infirmitate. Quartò, Advocatus cum Cliente. Quintò, Curator, vel Tutor cum pupillo. Jure sic disponente, quæ satis sit innuisse, & videri possunt apud Doctores.

b Ap. Bo-
nac. d. 3 de
qu. 6. p. 2.

4. Certum autem est, hunc Societatis contractum justè iniri posse; sicuti enim quisque ex foliis suis rebus lucrari potest per honestam negotiationem, ita etiam plures conjunctim.

5. Certum item est, Societatem differre à mutuo. Nam, qui mutuat, dominium suæ pecuniae transfert in Mutuarium: At, qui dat pecuniam Mercatori v. g. vel artifici ad Societatem, dominium pecuniae apud se retinet (præscindendo ab aliquo peculiari pacto), vel alio modo contrahendi, de quibus infra) confert enim illam, solum ad usum negotiandi. Quamvis autem conferens sit illius pecunia Dominus, non potest tamen illam sibi resumere, nisi finita Societate, quia illius usum communem cum Socio ex vi hujus contractus fecit.

6. Per maximè autem est advertendum, quod modo in proxima parenthesi dixi, nimis (Præscindendo ab aliquo peculiari pacto) si enim in eas v. g. cum Nauclero patetum, ut asportet tuum frumentum in locum, ubi pluris venditur, te conferente frumentum dictum, ipso autem conferente operam, & expensas asportationis; prima facie videtur hæc esse Societas, & tamen non semper ita est. Nam dupli modo te habere im-

hoc potes. Primo, si ponas tu frumentum, ille verò operam integrum a portandi, pro qua tu solvas illi mercedem, nempe five pecuniam, sive partem aliquotam, Sextam v. g. vel Septimam lucri ex frumento, quod majori pretio probabiliter vendetur, quæ pars, attentis omnibus, judicetur æqualis astimabilitati talis opera, seu laboris. Ceterum damna omnia, sicut, & alia omnia lucra tibi foli cedant. Ecce hæc non est Societas, sed Locatio, seu Conductio operæ, in qua Nauclerus non habebit, nisi mercedem justam tuæ operæ, Centum v. g. aureos, vel lextam, vel septimam lucri partem. Secundò, potes te cogere, ita, ut tu ponas frumentum, ille operam, & industriam cum promissione communis lucri, vel damni, & sic, si lucrum frumenti vendendi v. g. esset mille aureorum, tu quingentos, Nauclerus alios quingentos lucraretur; ecce quomodo hæc est vera Societas, & Nauclerus plus acquires per banc, quam acquisivisset per solam illam locationem suaæ opera. Hanc doctrinam iterum notabo capite nono, nu. secundo.

Conditiones justæ Societatis.

7. Ex allata descriptione, & ex regulis generalibus pertinentibus ad Justitiam, octo conditiones debet adesse in Societatis contractu, constat. Primo, ut omnes Socii aliquid conferant. Secundò, ut negotiatio sit honesta. Tertiò, ut æqualitas servetur in omnibus, in conferendo scilicet, quod erit conferendum ab utroque Socio. Quartò, ut pecunia forte collata stet periculo Domini, id est illius, qui illam confert. Quintò, ut, pro quantitate partium collatarum, lucrum dividatur. Sextò, ut dividantur etiam damna. Septimò, ut expensæ sint item communes, seu certè æquè compensandæ. Octavò, ut non apponantur pacta injusta.

Jam singulas has conditiones suo ordine per singula capita percurramus, & illustreremus: nam sic, omnibus absoluta numeris, erit præsens de Societate tractatio.